

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Γ' - Ἔτος ΙΣΤ'
Ἀριθμ. φύλλου 704²

Σύναξις ὑπεραγ. Θεοτόκου (Ματθ. 2,13-23)
Δευτέρα 26 Δεκεμβρίου 2016 (1999)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ἡ παιδοκτονία

«Ραχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς...» (Ματθ. 2,18)

Ο Ἡρώδης, ἀγαπητοί μου, ὅπως ἀκούσαμε στὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα σήμερα, **ἔσφαξε 14.000 νήπια**. Ἀνατριχιάζει καὶ φρίττει ὁ ἄνθρωπος ὅταν τ' ἀκούῃ αὐτό.

***

Ἀλλά, ἀδελφοί μου, μὴν εἴμαστε ὑποκριταί. **Αὐτὸ τὸ ἔγκλημα γίνεται καὶ τώρα.**

Στὴν πατρίδα μας δὲν εἶνε ἓνας ἢ δύο οἱ Ἡρώδεις ποὺ ἐκτελοῦν τὸ ἀπαίσιον ἔργον τῆς παιδοκτονίας. Δολοφόνοι ἀθῶων νηπίων εἶνε πρῶτα - πρῶτα **οἱ γιατροί**. Δὲν λέω ὄλοι. Ὑπάρχουν γιατροὶ ποὺ τιμοῦν τὸ ἐπάγγελμά τους. Μοιάζουν μὲ τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους, τὸν ἅγιον Παντελεήμονα καὶ τοὺς ἄλλους ἱαματικούς ἁγίους. Ὑπάρχουν γιατροὶ ποὺ τηροῦν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Ἱπποκράτους, ποὺ λέει: «*Ποτέ δὲν θὰ δώσω φάρμακον σὲ γυναῖκα γιὰ νὰ κἀνῃ ἔκτρωσιν*». Τὸν ὄρκον τοῦ Ἱπποκράτους, ποὺ θεωρεῖται πατὴρ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, ἐπαναλαμβάνουν οἱ γιατροὶ μας ὅταν παίρνουν τὸ δίπλωμά τους. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν καὶ γιατροὶ - Ἡρώδεις, ποὺ σφάζουν συνεχῶς νήπια. Οἱ κακοῦργοι αὐτοὶ ἴδρυσαν τίς κατ' εὐφημισμὸν λεγόμενες γυναικολογικὲς κλινικὲς, οἱ ὁποῖες στὴν πραγματικότητα εἶνε σφαγεῖα μικρῶν παιδιῶν.

Πρέπει νὰ κλάψουμε, ἀδελφοί μου. Πρέπει ν' ἀνοίξῃ ἡ γῆ νὰ μᾶς καταπιῇ καὶ ὁ ἥλιος νὰ στείλῃ τίς ἀκτῖνες του καυστικὲς καὶ νὰ μᾶς κἀνῃ κάρβουνο. Πρέπει νὰ σειστοῦν οἱ κορυφές τῶν ὀρέων καὶ τὰ ἄστρα τ' οὐρανοῦ νὰ γίνουν ἀστροπελέκια πάνω στὰ κεφάλια μας. Γιατὶ ὄλος ὁ κόσμος, καὶ ἰδιαίτερως ἡ μικρὴ μας πατρίδα, διαπράττει τὸ μεγάλο καὶ φοβερὸ αὐτὸ ἔγκλημα.

Πόσες ἐκτρώσεις γίνονται; Ἄν σᾶς βάλω νὰ μετράτε ἐκτρώσεις, θὰ φτάσῃ μεσημέρι καὶ δὲν θὰ ἔχετε τελειώσει. «Φρίξον ἦλιε, ἀναστέναξον γῆ». Πάνω ἀπὸ 400.000 ἔμβρυα

τὸ χρόνο σκοτώνονται στὴν πατρίδα μας καὶ ρίχνονται στοὺς ὑπονόμους!

Ὅταν ἔγινε σεισμὸς κάτω στὴ Θεσσαλονίκη, πολλοὶ κάτοικοι ἔντρομοι ἄφησαν τὴν πόλιν τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ καμμιά διακοσάρια ἀπὸ αὐτοὺς ἦρθαν στὴ Φλώρινα. Πέρασαν καὶ ἀπὸ τὸ γραφεῖόν μου. Ἦταν φοβισμένοι. Προσπάθησα νὰ τοὺς παρηγορήσω καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύσω. Κάποιος μοῦ εἶπε: «**Δικαίως μᾶς τιμωρεῖ ὁ Θεός**». Καὶ μοῦ διηγήθηκε τὸ ἐξῆς περιστατικόν. Κοντὰ στὴ συνοικία ποὺ καθόταν ἔφραξε ὁ ὑπόνομος τῆς περιοχῆς. Εἰδοποιήθηκε ὁ δήμος τῆς πόλεως καὶ ἔστειλε συνεργεῖο. Ἦταν καὶ ὁ ἴδιος παρὼν στὸ ἄνοιγμα τοῦ ὑπονόμου. Ἐφρίξαν ὅταν βρῆκαν τὴν αἰτία. Μέσα στὸν ὑπόνομον ἦταν 80 κεφάλια ἐμβρύων κομματιασμένα! Δίπλα στὸν ὑπόνομον λειτουργοῦσαν τρεῖς γυναικολογικὲς κλινικὲς, σφαγεῖα φοβερά, ποὺ κατασφάζουν τὰ ἀθῶα νήπια...

Ἡρώδεις λοιπὸν ὅσοι γιατροὶ ἀθετοῦν τοὺς ὄρκους τους. Ἀλλά Ἡρώδεις κατὰ μείζονα λόγον εἶνε **οἱ μανάδες καὶ οἱ πατεράδες** ποὺ συνεργοῦν στὸ ἔγκλημα αὐτὸ τῆς γενοκτονίας.

Μίλησα καὶ παλαιότερα γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ παρεξηγήθηκα. Διότι κάποιον διέδωσαν, ὅτι ὁ δεσπότης στὴν ἐκκλησία καταράστηκε τίς γυναῖκες ποὺ κάνουν ἐκτρώσεις. Ὅχι, τέτοιο λόγον δὲν εἶπα. Εἶπα κάτι ἄλλο, τὸ ἐξῆς. Ὅτι μεγάλοι **ἐπιστήμονες τῆς ἱατρικῆς**, Ἀμερικανοί, Ἀγγλοὶ, Γερμανοὶ καὶ Ῥώσοι ἀκόμη, ποὺ κάνουν ἔρευνες, βρῆκαν, ὅτι ἡ γυναῖκα, ὅταν γεννᾷ, εἶνε ὑγιής· ὅταν ὅμως ἐμποδίζῃ τὴ γέννα, εἴτε μὲ φάρμακα εἴτε μὲ ἄλλα ἄτιμα μέσα, ποὺ δὲν τολμῶ ἐδῶ νὰ τὰ ὀνομάσω, εἴτε μὲ τίς ἐκτρώσεις καὶ ἀμβλώσεις, αὐτὴ ἡ γυναῖκα, ποὺ κάνει τέτοια πράγματα, παθαίνει στὰ μυαλὰ καὶ γίνεται ψυχοπαθής, στὴν καρδιὰ ἔχει κάρβουνο ἀναμμένο, καὶ τέλος

πολλές φορές παθαίνει καρκίνο μήτρας και μαστών. Δεν τὰ λέω ἐγὼ αὐτὰ τὰ πράγματα, ἀλλὰ διαπρεπεῖς γιατροί.

Κάτω στὴν Ἀθήνα εἶνε μιὰ συνοικία ποὺ κατοικοῦν πλούσιοι. Ἔχουν καράβια, ἐργοστάσια, πολυκατοικίες καὶ αὐτοκίνητα. Ἔχουν λίρες, δολλάρια καὶ μάρκα. Ἔχουν τὰ πάντα. Παιδιά ὅμως δὲν ἔχουν. Σκυλιὰ καὶ γατιά γαυγίζουν καὶ νιαουρίζουν στὰ σπίτια τους. Τώρα τί μαθαίνω; Σκούπα ἠλεκτρικὴ τοὺς θερίζει. Οἱ γυναῖκες τους πεθαίνουν ἀράδα ἀπὸ **καρκίνο μήτρας καὶ μαστών**.

ὦ Θεέ μου! Σὲ ἀγνοοῦμε, σὲ περιφρονοῦμε καὶ σὲ ἐμπαίζουμε. Ἀλλὰ σὺ εἶσαι ἰσχυρὸς καί, ὅπως τιμώρησες τὸν Ἡρώδη, κατὰ παρόμοιο τρόπο **τιμωρεῖς** καὶ σήμερα τοὺς ἀνθρώπους ποὺ κάνουν τέτοια πράγματα.

Τὸ ἐγκλημα τῆς παιδοκτονίας λαμβάνει διαστάσεις στὴν πατρίδα μας. Καὶ τὸ χειρότερο· σὰν νὰ μὴν ἔφτανε τὸ πλῆθος τῶν ἐκτρώσεων, ψηφίστηκε καὶ νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου **ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτρώσις**. Ὁ γιατρὸς πετᾷ μέσα ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς γυναίκας τὸ ἄνθος τοῦ οὐρανοῦ, ποὺ εἶνε τὸ νήπιο, ὅπως πετάει ἓνα σάπιο δόντι. Ἐκεῖ καταντήσαμε.

Εἶνε τοῦτο ἐθνικὴ αὐτοκτονία. Διότι ἔχουμε τὰ λιγώτερα παιδιά στὰ Βαλκάνια. Πηγαίνετε **στὴν Ἀλβανία**. Γνωρίζετε, μὲ πόσο καυστικὴ γλῶσσα ἤλεγξα γιὰ τὸ καθεστῶς του τὸν Ἐμβέρ Χότζα, σύμβολο τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ. Καὶ ὅμως οἱ Ἀλβανοί, μέσα σὲ 20 χρόνια, ἀπὸ 1.500.000 ἔγιναν 2.500.000. Διότι, παρ' ὅλη τὴν ἀθεία τους, τίμησαν τὴ μητρότητα. Τὴν ἔχουν ὑψώσει σὲ ἐθνικὴ ἐορτή. Ἔστηναν ἐξέδρα, τὴ στόλιζαν μὲ ἄνθη, τὴ ἐστρωναν μὲ χρυσᾶ, κι ἀνέβαζαν ἐκεῖ ὄχι τὸν Ἐμβέρ Χότζα ἀλλὰ τὴ μάνα. Διάλεγαν μανάδες ἀπ' ὅλη τὴν Ἀλβανία, ποὺ εἶχαν πολλά, 10 - 12 παιδιά, καὶ τίς ἀνέβαζαν στὴν ἐξέδρα ἐκείνη. Καὶ περνοῦσαν ἀξιωματοῦχοι καὶ στρατηγοί, περνοῦσαν μικροὶ καὶ μεγάλοι, καὶ ὅλοι χαιρετοῦσαν τὴ μητέρα. Ἔτσι τιμοῦσαν οἱ Ἀλβανοί, οἱ ἄθεοι, τὴ μάνα. Κ' ἐμεῖς ἐδῶ ἐγκληματοῦμε κατὰ τρόπο ἀπαράδεκτο. Εἴμαστε ἐθνοκτόνοι.

Κοντὰ στὸν Ἐβρο ποταμὸ εἶνε οἱ Τουρκάλες· ἔχουν 7 - 8 παιδιά, εἶνε πολύτεκνες. Ἐδῶ στὶς Ἑλληνίδες ἔπεσε ἡ κατάρα, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, νὰ μὴ γεννοῦν παιδιά. **Τὸ ἔθνος μας τὸ ἱστορικὸ σβήνει** καὶ ἐξαλείφεται ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς. Τοῦτο εἶνε συμφορὰ, εἶνε δολοφονία.

Πρέπει ἰδιαίτερως, ἀδελφοί μου, νὰ προσέξουμε. Ἐδῶ στὸ μικρὸ ποίμνιο τῆς Ἑλλάδος

νὰ μὴ γίνεταί καμμιά ἔκτρωσι. Παιδιά, ἀθῶα νήπια, χαριτωμένα βρέφη νὰ στολίζουν τὴν πατρίδα μας.

* * *

Γιὰ νὰ μὴν τελειώσω ὅμως μὲ ἀπαισιοδοξία, ἀγαπητοί μου, λέγω τὸ ἐξῆς. Μέσα στὸ σκοτάδι αὐτό, στὴν κολασμένη γενεά, σ' αὐτὴ τὴ ζούγκλα, ὑπάρχουν καὶ φωτεινὰ παραδείγματα, **αἰσιόδοξα σημεῖα**.

Μιὰ μέρα στὴ μητρόπολι ἦρθε ἓνα φτωχάκι, ἓνας τσομπᾶνος ποὺ εἶχε λίγα προβατάκια. Ἦρθε γιὰ νὰ ζητήσῃ τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μοῦ εἶπε μὲ χαρὰ· Μ' ἀξίωσε ὁ Θεὸς νὰ γεννήσω **τὸ δέκατο παιδί**· δόξα νὰ ἦ τὸ ὄνομά του!... Ἐκλαψα ὅταν τὸν ἄκουσα. Μέσα στὴν κόλασι αὐτὴ ὑπάρχει ἓνα φτωχάκι ποὺ ἔχει δέκα παιδιά!

Ἔλα, βρὲ σύ, ποὺ ἔχεις τόσα λεφτὰ ποὺ μπορεῖς ν' ἀγοράσῃς ὅλη τὴ Φλώρινα καὶ τὸ Ἀμύνταιο καὶ τὴν Πτολεμαίδα. Ἔλα, σὺ ὁ ἄλλος, ποὺ κάθε μέρα πετᾷς ἑκατομμύρια στὶς ντισκοτέκ. Ἔλα, σὺ ποὺ παίζεις χαρτιά. Ἔλα, σὺ ποὺ σπαταλᾷς τὰ λεφτὰ σου ἐδῶ κ' ἐκεῖ καὶ μετὰ λὲς ὅτι δὲν σὲ φτάνουν γιὰ νὰ μεγαλώσῃς παιδιά καὶ γι' αὐτὸ τὰ σκοτώνεις. Ἄν ἦμουν κυβερνήτης –δὲν θέλω νὰ εἶμαι κυβερνήτης· ὅσο ἀξίζει μιὰ κλωστή τοῦ ράσου μου, δὲν ἀξίζουν ὅλες οἱ ἐξουσίες τοῦ κόσμου–, ἀλλ' ἂν ἦμουν κυβερνήτης καὶ μάζευα ὅλα τὰ χρήματα ποὺ σπαταλοῦν τὴν πρωτοχρονιά, **θὰ μπορούσα νὰ θρέψω 500.000 παιδιά**. Αὐτὸς ὁ τσομπᾶνος θὰ δικάσῃ μιὰ μέρα τὸν κόσμον καὶ τίς μανάδες αὐτὲς ποὺ λένε ὅτι δὲν ἔχουν λεφτὰ καὶ σκοτώνουν τὰ παιδιά τους.

Θέλετε ἄλλο παράδειγμα; Μιὰ γυναίκα σ' ἓνα ἀκριτικὸ χωριὸ τῆς περιφερείας μας ἔμεινε ἔγκυος τὸ ὄγδοο παιδί. Μόλις τὸ ἀντελήφθη ὁ ὑλιστὴς καὶ ἄθεος ἄντρας τῆς, τῆς λέει· Νὰ τὸ πετάξῃς. Ἐπειδὴ ἐκείνη ἀρνιόταν, τὴν πίεζε καὶ τὴ χτυποῦσε. Ἡ γυναίκα ὅμως ἔμεινε σταθερὴ. Καὶ στὸ τέλος τοῦ εἶπε· **Τὸ παιδί ἐγὼ δὲν τὸ ρίχνω**, ὅ,τι καὶ νὰ κάνῃς, ἀκόμη καὶ ἂν μὲ χωρίσῃς. Χωρὶς ἄντρα μπορῶ νὰ ζήσω, χωρὶς Θεὸ δὲν μπορῶ νὰ ζήσω!...

Ἐπὶ τοῦτο ὑπάρχουν λοιπὸν καὶ φωτεινὰ σημεῖα. Καὶ θ' αὐξηθοῦν, ἂν κάθε ἐκκλησία ἔχῃ ἱερέα ποὺ πιστεῦει στὸ Θεό. Ἄν ὅλοι οἱ ἱερεῖς, οἱ ἐπίσκοποι καὶ ὁ λαὸς μας κινηθοῦμε δραστικῶς, τὸ ἐγκλημα αὐτὸ θὰ ἐκλείψῃ, καὶ **ἡ Ἑλλὰς θὰ γίνῃ χώρα χριστιανικὴ**, ποὺ θὰ ὑμνῇ τὸν Κύριον εἰς αἰῶνας αἰώνων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**